

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0132 van 23 september 2014
in de zaak 1314/0421/SA/3/0443

In zake:

1. de heer **Yves LAURIER**
2. mevrouw **Francine VAN EYKEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Menno MEELDIJK
kantoor houdende te 1980 Zemst, Schoolstraat 75
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Michel VAN DIEVOET
kantoor houdende te 1000 Brussel, Wolstraat 56
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de bvba **ACOS-EVENTS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan VANSTIPELEN
kantoor houdende te 3000 Leuven, Justus Lipsiusstraat 24
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 18 maart 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 23 januari 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortenberg van 18 september 2013 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de regularisatie van een paardenhouderij.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3071 Kortenbergh, Balkenstraat 38 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie D, nummers 191T, 191W en 193D.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 15 juli 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Menno MEELDIJK die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Filip VAN DIEVOET die loco advocaat Michel VAN DIEVOET verschijnt voor de verwerende partij zijn gehoord.

De tussenkomende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert bij regelmatige oproeping de afwezigheid van de tussenkomende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De bvba ACOS-EVENTS verzoekt met een aangetekende brief van 25 juni 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 26 juni 2014 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 12 juni 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortenbergh een aanvraag in voor *“het regulariseren van een paardenhouderij: carport, cafetaria, paardenpiste, wijziging reliëf, schuilhok, bergplaats, paardenstallen en verharding”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan 'Leuven', deels gelegen in woongebied met landelijk karakter, deels gelegen in agrarisch gebied en deels gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 27 juni 2013 tot en met 26 juli 2013, wordt één bezwaarschrift ingediend door de verzoekende partijen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 16 juli 2013 een ongunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 6 september 2013 een ongunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kortenberg weigert op 18 september 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomen partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Openbaar onderzoek / Raadpleging eigenaars

Overwegende dat de aanvraag valt onder de bouwaanvragen, die moeten openbaar gemaakt worden volgens artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 30 maart 2001 en 8 maart 2002 en 05/06/2009;

Overwegende dat er een aantal eigenaars van aanpalende percelen zich akkoord verklaarden met het ontwerp;

Overwegende dat de voorgeschreven procedure werd gevolgd;

Overwegende dat er een bezwaarschrift werd ingediend;

1/De aanvrager is geen landbouwbedrijf.

De aanvragende bvba houdt op deze site 19 paarden op een landbouwnuttige opp van 8.26ha. Het betreft dus geenszins een volwaardige fokkerij.

De bvba heeft in haar statuten in de eerste plaats de organisatie van evenementen staan en daarnaast fokkerij, africhterij, handel en paardenpension. Een van de vennoten was coach van het Belgisch Jumpingteam en de andere zaakvoerder is jumpingruiter. Het betreft bijgevolg deels een sportstal.

Het bezwaar wordt weerhouden

2/Volgens de aanvrager bestaat de huidige paardenhouderij uit een woning met achtergelegen paardenstallen en buitenpiste,hetgeen onjuist is. De aanvraag is niet in overeenstemming met de geldende bestemmingsplannen en bestemmingsvoorschriften.

De (momenteel onvergunde) constructies en verhardingen sluiten niet aan bij de oorspronkelijke site, staan niet in verhouding tot de aanwezige activiteiten en zijn onaanvaardbare verhardingen van het agrarisch gebied die een normaal landbouwgebruik van de percelen hinderen.

Het bezwaar wordt weerhouden

3/Als het niet gaat om een effectief landbouwbedrijf moeten de stallingen voldoen aan de voorwaarden van de Omzendbrief van 25/01/2002 — R0/202/01.

Vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening en logische bedrijfsopbouw en —

ontsluiting is het aangewezen de bedrijfsgebouwen te bundelen tot functionele samenhangende gehelen met een minimale impact op de aanwezige voorliggende bewoning. Het voorliggende dossier druist totaal in tegen deze principes.

Het bezwaar wordt weerhouden.

4/De gevoerde reliëfwijzigingen zijn vergunningsplichtig.

De terreinophogingen met steenpuin, zand en geotextiel zijn 'aanmerkelijke' reliëfwijzigingen en dus vergunningsplichtig.

Het bezwaar wordt weerhouden.

5/Voetweg nr. 104 werd met steenpuin en grind verhard. De oorspronkelijke voetweg is nu een private toegangsweg tot een bedrijf.

De aanleg en onderhoud van voetwegen behoort aan de gemeente en het is omwonenden niet toegelaten werkzaamheden uit te voeren aan een voetweg zonder toestemming van de gemeente.

Het plaatsen van onvergunde constructies naast de voetweg belemmeren het openbaar karakter van de voetweg.

Het bezwaar wordt weerhouden.

(...)

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

De aanvraag betreft de regularisatie van het oprichten van een carport, het oprichten van een cafetaria, het aanleggen van een paardenpiste, het wijzigen van het reliëf, het oprichten van een schuilhok, het oprichten van een bergplaats met kippenhok, het oprichten van een paardenstal, het leggen van zonnepanelen op een deel van het dak, het oprichten van een paardenstal, het aanleggen van betonverharding en het wijzigen van het reliëf aan de zuidelijke paardenstal.

Achter de bestaande woning staat een loods. Tegen deze loods werd er een carport/garage/berging en cafetaria/presentatielokaal gebouwd.

Dit bijgebouw heeft een maximale hoogte van 3meter15.

Op het perceel nr. 191T zoals aangeduid op het plan werd er een paardenpiste aangelegd. Deze piste heeft een lengte van 60meter en een breedte van 27,50meter.

Op dit perceel werden er ook reliëfwijzigingen uitgevoerd.

Achter deze piste werd er een schuilhok/berging/kippenhok opgericht. Dit bijgebouw heeft een maximale hoogte van 3meter05, heeft een lengte van 11meter en een breedte van 7meter55.

Op het perceel nr. 192P naast de bestaande boogloods is er een paardenstal opgericht met een maximale hoogte van 5meter76, een breedte van 18meter30 en een lengte van 21meter90.

Op een gedeelte van het dak van de paardenstal zijn er zonnepanelen gelegd.

Er werd hier ook betonverharding aangelegd.

Er wordt een nieuwe mestvaal met een hoogte van 2meter, een breedte van 3meter en een lengte van 5meter.

Daarnaast wordt er een ondergrondse prefab betonnen citerne van 10000liter voorzien voor de opvang van mestsappen.

De mestvaal bestaat uit prefab betonpanelen in een grijze kleur.

Naast de paardenstal werd er een winterweide aangelegd met zand-gebroken steen met een oppervlakte van 1300m2.

Er werden hiervoor ook reliëfwijzigingen aangebracht.

Toetsing aan de regelgeving, de stedenbouwkundige voorschriften en de ruimtelijke ordening

Overwegende het ongunstig advies van Landbouw en Visserij van 16/07/2013;

Overwegende dat de aanvrager geen volwaardige landbouwer is (zie advies L en V);

Overwegende dat de (momenteel onvergunde) constructies en verhardingen

*onaanvaardbare verhardingen zijn van het agrarisch gebied;
Overwegende dat het voorliggende dossier totaal indruist tegen de principes van de goede ruimtelijke ordening.
Overwegende dat voetweg nr. 104 een openbare voetweg en geen private toegangsweg is;
Overwegende dat het voorliggende dossier uit gaat van de regularisatie van onvergonde aangelegde en gebouwde constructies en deze constructies als onbestaand beschouwd worden bij de beoordeling van de aanvraag;
Overwegende dat het ontwerp niet voldoet aan de vigerende normen en de algemene stedenbouwkundige voorschriften;*

Algemene conclusie

*Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening.
Het voorgestelde ontwerp is niet bestaansbaar met de goede plaatselijke ordening en past niet in zijn onmiddellijke omgeving.
...*

De tussenkomen partij tekent tegen deze beslissing op 21 oktober 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 9 januari 2014 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

*“ ...
c) in eerste instantie dient dus geoordeeld of de betrokken houderij nog onder de para-agrarische bedrijven valt. De inrichting van een paardenhouderij kan namelijk onder bepaalde voorwaarden voldoen aan de bepalingen voor bijzondere inrichtingen die toelaatbaar zijn in het agrarisch gebied.
Volgens de omzendbrief van 8 juli 1997, betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, worden paardenhouderijen ondergebracht onder 'de bijzondere para-agrarische bedrijven'. In de omzendbrief wordt dergelijke bedrijven als volgt verduidelijkt: (...)*

De aanvrager bezit 19 paarden (waarvan 8 merries) en in het beroepschrift wordt verduidelijkt dat deze paarden gehouden worden in functie van fokken en africhten tot meerwaardige sportpaarden. In het advies van Duurzame Landbouwwontwikkeling wordt ook bevestigd dat het een paardenhouderij betreft, met een zeer ondergeschikte activiteit in het fokken. Er is bijgevolg geen planologische strijdigheid. Principeel kan dus geen bezwaar geopperd worden tegen het oprichten van een stalinfrastructuur.

d) De aanvraag betreft de regularisatie van het oprichten van een paardenstal, het aanleggen van een paardenpiste en een winterweide, het oprichten van een schuilhok met aanpalend een berging en kippenhok en het oprichten van een carport en presentatielokaal. Er werd ook een betonverharding en een kiezelverharding aangelegd. De paardenstal omvat zeven paardenboxen, drie open loopboxen en een opslag- en werkplaats.

De nieuwe stallen vertonen geen ruimtelijke samenhang en staan versnipperd ingeplant op het terrein. De aanvrager verklaart dat het nieuwe stalgebouw werd gebundeld met de bestaande boogloods. Deze boogloods staat op een terrein dat later

werd aangekocht en staat volledig los van de woning met loods. Gezien de geïsoleerd ligging van de boogloods, was het dus niet wenselijk dat deze werd behouden en gebruikt ten dienste van de paardenhouderij, laat staan nieuwe stallingen er aan te koppelen. Dit heeft namelijk tot gevolg dat er zeer omvangrijke verhardingen nodig zijn om alle gebouwen met elkaar te verbinden. Er is geen enkele inspanning geleverd om de gebouwen en constructies enigszins te bundelen en zo de impact op het agrarisch gebied te minimaliseren. Een dergelijk versnipperd grondgebruik wordt nergens in het agrarisch gebied toegestaan, ook niet voor zone-eigen functies.

e) Inzake de overige constructies dient teruggegrepen naar de toelichting inzake paardenhouderijen. Afhankelijk van de omvang van de paardenhouderij als activiteit, kunnen ook de bergingen voor voeder, materieel en onderhoud, binnen- of buitenpiste, enz... opgericht worden. Voor deze inrichtingen werd in de omzendbrief niet verder gedefinieerd welke omvang van de activiteit juist wordt verwacht. In deze is het advies van Duurzame Landbouwwontwikkeling doorslaggevend.

Duurzame Landbouwwontwikkeling Vlaams-Brabant bracht op 16 juli 2013 echter een ongunstig advies uit met betrekking tot de ligging in agrarisch gebied. Er wordt geoordeeld dat de verhardingen en de constructies niet in verhouding staan tot de aanwezige activiteiten. Het betreft namelijk geen volwaardige fokkerij en er wordt geen bewijs geleverd van africhtactiviteiten. Er worden ook geen boekhoudkundige gegevens voorgelegd en in het beroepschrift haalt de aanvrager zelf aan dat de paardenhouderij nog in de opstartfase is. Feit is dat de noodzaak van een zeer grote zandpiste en winterweide niet is aangetoond. Het presentatielokaal kan evenmin verantwoord worden vanuit de fok- of africhtingsactiviteiten, gezien de beperkte omvang van deze activiteiten.

De beroeper argumenteert dat momenteel de infrastructuur en graasweiden mogelijk wel ruim zijn tegenover het aantal paarden, maar stelt dat deze nodig zijn om de professionele activiteit verder uit te bouwen. Een vergunning verlenen op basis van hypothetische toekomstige ontwikkelingen is echter niet mogelijk. Temeer bij ligging in het agrarisch gebied worden waarborgen vereist dat de gebouwen hun volle benutting zullen krijgen. De infrastructuur is wel degelijk buiten verhouding tot de aangetoonde activiteiten. Daarnaast is de reeds zeer versnipperde inplanting van de gebouwen en infrastructuur geen goede basis voor verdere ontwikkelingen. In het beroepschrift wordt aangehaald dat er reeds drie paarden zijn bij aangekocht. Latere, eventuele uitbreidingen zullen de versnippering enkel versterken en de impact op het agrarisch gebied verzwaren.

f) In bijkomende orde wordt ook aangehaald dat de voorgestelde perceelsinrichting ruimtelijk onaanvaardbaar is. Er is nauwelijks groenaanleg of buffering voorzien ten opzichte van de aanpalende percelen en woningen gelegen langs de Balkenstraat. Zowel de piste, de winterweide als de verhardingen zijn zeer kort tegen de perceelgrenzen aangelegd, wat de rust en privacy van de tuinzone van de omliggende woningen kan verstoren. Er is aldus weinig inspanning gedaan om een voldoende buffer te voorzien rond de paardenhouderij om de hinder naar de omliggende woningen te beperken.

Conclusie

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aangetoonde fok- en africhtingsactiviteiten op de site zijn te beperkt om alle infrastructuur die op het terrein werd voorzien te verantwoorden;*
- de infrastructuur is op een weinig compacte manier over de terreinen verspreid*

zodat er een doorgedreven versnippering en verharding van het agrarische gebied wordt doorgevoerd;

- de voorgestelde perceelsinrichting is ruimtelijk onaanvaardbaar. Er is weinig inspanning gedaan om een voldoende buffer te voorzien rond de paardenhouderij om de hinder naar de omliggende woningen te beperken.*

... ”

Na de hoorzitting van 21 januari 2014 beslist de verwerende partij op 23 januari 2014 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de gewijzigde plannen. De wijzigingen aan de plannen werden kennelijk tijdens de hoorzitting zelf aangebracht. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

b) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg en maakt geen deel uit van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling. Volgens het gewestplan Leuven is het goed gelegen in een landelijk woongebied, een agrarisch gebied en in waardevol agrarisch gebied. De constructies die het onderwerp zijn van deze aanvraag zijn gelegen in een agrarisch gebied en in waardevol agrarisch gebied. De artikels 11 en 15 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn van kracht.

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze integrerend deel uitmaakt van een leefbaar bedrijf en eveneens para-agrarische bedrijven (artikel 11). Bij landschappelijk waardevolle gebieden dient in de eerste plaats het bestaande landschapskarakter zoveel mogelijk bewaard te blijven en moet bijzondere aandacht worden besteed aan de esthetische aspecten van nieuwe inplantingen of verbouwingen. Het doel is het landschap beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen (artikel 15). Of de aanvraag kan vallen onder de para-agrarische bedrijven maakt deel uit van de beoordeling.

c) In eerste instantie dient dus geoordeeld of de betrokken houderij nog onder de para-agrarische bedrijven valt. De inrichting van een paardenhouderij kan namelijk onder bepaalde voorwaarden voldoen aan de bepalingen voor bijzondere inrichtingen die toelaatbaar zijn in het agrarisch gebied. Volgens de omzendbrief van 8 juli 1997, betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, worden paardenhouderijen ondergebracht onder 'de bijzondere para-agrarische bedrijven'. In de omzendbrief wordt dergelijke bedrijven als volgt verduidelijkt: (...)

De aanvrager bezit 19 paarden (waarvan 8 merries) en in het beroepschrift wordt verduidelijkt dat deze paarden gehouden worden in functie van fokken en africhten tot meerwaardige sportpaarden. In het advies van Duurzame Landbouwonwikkeling wordt ook bevestigd dat het een paardenhouderij betreft, met een zeer ondergeschikte activiteit in het fokken. Er is bijgevolg geen planologische strijdigheid. Principeel kan dus geen bezwaar geopperd worden tegen het oprichten van een stalinfrastructuur.

d) De aanvraag betreft de regularisatie van het oprichten van een paardenstal, het aanleggen van een paardenpiste en een winterweide, het oprichten van een schuilhok

met aanpalend een berging en kippenhok en het oprichten van een carport en presentatielokaal. Er werd ook een betonverharding en een kiezelverharding aangelegd. De paardenstal omvat zeven paarden boxen, drie open loopboxen en een opslag- en werkplaats. De nieuwe gebouwen vertonen weinig ruimtelijke samenhang. De constructies aan de oostzijde van de piste staan ver van de andere gebouwen en relatief diep in het agrarisch gebied ingeplant. Tussen de gebouwen aan de westzijde van de piste wordt een omvangrijke verharding in steenslag voorzien, om de gebouwen met elkaar te verbinden.

Tijdens de hoorzitting werd de inplanting van de gebouwen besproken. De aanvrager stelt voor om de constructies aan de oostzijde van de piste (berging, schuilhok en kippenhok) af te breken, om zo een diepere insnijding in het agrarisch gebied te vermijden. De nieuwe gebouwen aan de westzijde van de piste werden gebundeld met de bestaande en vergunde gebouwen, namelijk de loods en de boogloods, en sluiten ook aan bij de bebouwing gelegen in het landelijk woonlint. Daarnaast wordt voorgesteld de bestaande verharding uitgevoerd in steenslag te vervangen door betonnen grastegels. Door de afbraak van de constructies aan de oostzijde van de piste en het aanpassen van de verhardingen, wordt de impact op het agrarisch gebied als aanvaardbaar beschouwd. De afbraak van de constructie aan de oostzijde van de piste en het aanpassen van de verharding kan als voorwaarde opgelegd worden bij de vergunning.

e) Inzake de overige constructies dient teruggegrepen naar de toelichting inzake paardenhouderijen. Afhankelijk van de omvang van de paardenhouderij als activiteit, kunnen ook de bergingen voor voeder, materieel en onderhoud, binnen- of buitenpiste, enz ... opgericht worden. Voor deze inrichtingen werd in de omzendbrief niet verder gedefinieerd welke omvang van de activiteit juist wordt verwacht. In deze is het advies van Duurzame Landbouwontwikkeling belangrijk. Duurzame Landbouwontwikkeling Vlaams-Brabant bracht op 16 juli 2013 een ongunstig advies uit met betrekking tot de ligging in agrarisch gebied. Er is onvoldoende duidelijkheid over de activiteiten van de aanvrager. De noodzaak van de gebouwen, de grote zand piste en de winterweide is onvoldoende aangetoond. Het presentatielokaal wordt evenmin verantwoord, gezien de onduidelijkheid inzake de omvang van de activiteiten.

De aanvrager geeft tijdens de hoorzitting meer uitleg over zijn activiteiten en de noodzakelijke infrastructuur voor het uitoefenen van deze activiteiten. Het stalgebouw is noodzakelijk voor het stallen van de 19 eigen paarden, waarvan de mutatiedocumenten worden voorgelegd. Ook de afmeting van de zandpiste is verantwoord door het aantal paarden en door het feit dat deze dieren worden afgericht voor de springsport. Voor het plaatsen van een springparcours is namelijk een piste van een zekere omvang nodig.

De winterweide is noodzakelijk om de paarden tijdens de winterperiode buiten te laten lopen. Het betreft een 'droge' weide, waarbij een laag zand op de ondergrond wordt aangebracht en weer wordt ingezaaid. Een dergelijke winterweide is noodzakelijk voor het houden van paarden want een natte ondergrond kan tot gezondheidsproblemen leiden. De opmerking inzake het presentatielokaal wordt aangenomen en dit lokaal is ondertussen reeds omgevormd naar een zadel- en deken kamer. Deze ruimte fungeert dus als berging bij de piste en de stallen.

Rekening houdend met de voorgestelde aanpassingen en de bijkomende informatie inzake de activiteiten, worden de gevraagde constructies en infrastructuren als aanvaardbaar beschouwd. Het omvormen van het presentatielokaal naar een deken- en

zadelruimte kan als voorwaarde opgelegd worden bij de vergunning.

f) In bijkomende orde wordt ook aangehaald dat het wenselijk is om een voldoende buffer te voorzien rond de paardenhouderij om de hinder naar de omliggende woningen te beperken.

De grote piste moet worden aangepast, zodat er ten opzichte van het linker aanpalend perceel een groene bufferzone van 3m breed kan gecreëerd worden. Daarnaast wordt ook als voorwaarde opgelegd dat de haag langs de winterpiste, zoals aangeduid op de plannen, in het eerstvolgende plantseizoen wordt aangeplant. Op deze manier wordt er voldoende buffering voorzien ten opzichte van de aanpalende percelen en woningen. Het voorzien van de groenbuffer van 3m breed en het aanplanten van de haag, wordt als voorwaarde opgelegd bij de vergunning.

g) In toepassing op art. 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kunnen geen opmerkingen gemaakt worden inzake gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Evenmin wordt er geraakt aan het bodemreliëf of zijn er cultuurhistorische aspecten die wegen op de beoordeling. De aanvraag heeft een beperkte impact op de mobiliteit. Functioneel is de bestemming inpasbaar gezien de planologische verenigbaarheid.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- rekening houdend met de aanpassingen, zoals voorgesteld tijdens de hoorzitting, voldoet de aanvraag aan de goede plaatselijke ordening. De voorgestelde perceelsinrichting en de impact op het agrarisch gebied zijn aanvaardbaar.*

Aan de vergunning dienen volgende voorwaarden opgelegd te worden:

- het schuilhok, de berging en het kippenhok, aan de oostzijde van de piste, moeten verwijderd worden;*
- de verhardingen, zoals aangeduid op de plannen, moeten uitgevoerd worden in betonnen grastegels;*
- de piste moet aangepast worden en er dient ten opzichte van de linker zijdelingse perceelsgrens een groene bufferzone van minimum 3m voorzien worden;*
- achter het nieuwe stalgebouw moet een haag van minimum 1.5m hoog voorzien worden, zoals aangeduid op de plannen;*
- de haag en de aanplantingen in de bufferzone naast de piste moeten tijdens het eerstvolgende plantseizoen na het verlenen van de vergunning, worden aangeplant en hierbij moet gebruik gemaakt worden van streekeigen soorten;*
- het presentatielokaal moet omgevormd worden naar een zadel- en dekenruimte en mag enkel als bergruimte gebruikt worden.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

II.2.2. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

20.

Zoals hogere uiteengezet hebben de aanvragers de hinder voor verzoekers de laatste jaren systematisch doen toenemen.

Sinds de bouw van de stallingen en de aanleg van een grote paardenpiste zijn de aanvragers eigenlijk een manege gestart.

Er worden continu jumping- en rijlessen gehouden, zelfs tijdens de avonduren, daar de aanvragers lichtmasten op het terrein hebben geplaatst waardoor het 's avonds verlicht kan worden.

Verzoekers ondervinden lawaaihinder door het geroep van de lesgevers en de ruiters, die ook na de lessen gezellig blijven hangen in het 'clublokaal'.

De ruiters rijden voortdurend langs het erf van verzoekers en nemen vanop een hoogte gezeten inkijk in de woning en de tuin van verzoekers, die hun privacy geschonden zien.

Het parkeren van een voertuigen door bezoekers geeft aanleiding tot overlast en belemmert het plaatselijk verkeer.

Zo parkeert men zich geregeld op de inrit van verzoekers vooraan het terrein.

De aanwezigheid van een groot aantal paarden zorgt tevens voor geurhinder en hinder door insecten.

De privacy van de verzoekers, hun uitzicht en woonkwaliteit worden ernstig aangetast door de verleende vergunning.

Het bestaan van visuele hinder wordt door verwerende partij overigens impliciet maar zeker toegegeven, daar er als voorwaarde aan de aanvragers wordt opgelegd dat de piste aangepast moet worden en er ten opzichte van de linker zijdelingse perceelsgrens -

de zijde van verzoekers - een groene bufferzone van minimum 3 m. dient te worden voorzien.

Naast de omheining van het terrein zal aan de zijde van de aanvrager dus een groenscherm met een breedte van minimaal 3 m worden aangelegd en dit volgens de vergunning onmiddellijk in het eerstvolgende plantseizoen.

Over de wijze waarop dit zogenaamde groenscherm zal moeten worden aangelegd en uit welke beplantingen dit zou moeten bestaan wordt in de bestreden beslissing weinig toelichting verschaft behalve dan dat het zou moeten bestaan uit 'streekeigen soorten'.

Met groenscherm wordt over het algemeen echter bedoeld een strook bestaande uit bomen en struiken.

Door verwerende partij werd blijkbaar uit het oog verloren dat de percelen gelegen zijn in landbouwzone, zodat artikel 35 § 5 van het Veldwetboek toepasselijk is.

In de voor de landbouw bestemde gedeelten van het grondgebied is bosaanplanting verboden op minder dan zes meter van de scheidingslijn tussen twee erven.

Aangezien zowel de tuin van verzoekers als de vergunde terreinen behoren tot de voor landbouw bestemde gebieden, dient een afstand van minstens 6 m te worden gelaten tussen de scheidingslijn tussen de erven en de bosaanplanting, die bij wijze van "groenscherm" opgelegd wordt door verwerende partij.

De plannen gehecht aan de bouwaanvraag geven geen enkel uitsluitel over de wijze waarop dit zogenaamde groenscherm of groene bufferzone zal moeten worden aangelegd.

De verleende vergunning is op dit vlak volkomen onduidelijk.

Evenmin is duidelijk wat door de bestreden beslissing bedoeld wordt met "aanpassing" van de paardenpiste.

Het terrein werd ter plaatse met minstens 60 cm verhoogd t.a.v. het maaiveld en de bestreden beslissing spreekt zich geenszins uit over de vraag of dit al dan niet afgegraven dient te worden.

Voor verzoekers bestaat het risico dat de verleende vergunning zal worden uitgevoerd, waardoor de aanplanting van bomen en struiken wellicht pal naast hun erf zal gebeuren, niet op de hoogte van het maaiveld maar op het 60 cm hogere niveau waarop het terrein door de aanvragers werd gebracht, en dit zonder enige vergunning.

Verzoekers zullen aldus voor voldongen feiten komen te staan.

Het zelfde geldt voor de aanleg van verhardingen in grastegels, de aanleg van 3 grote citernes van 10.000 l en de bouw van een grote mestvaalt.

Het is duidelijk dat de aanleg van al deze inplantingen en verhardingen zal gebeuren onder dekking van de bestreden vergunning, maar onomkeerbaar zal zijn.

De hinder waarvan verzoekers nu reeds slachtoffer worden wordt "geregulariseerd", zal worden bestendigd en verergeren.

De aanleg van een zogenaamde groene bufferzone met een breedte van 3 m kan misschien de visuele hinder verminderen, maar anderzijds zal het uitzicht van verzoekers op de mooie landelijke omgeving hierdoor sterk aangetast worden.

Bovendien verhelpt een zogenaamd groenscherm niets aan de lawaaihinder en geurhinder die door de manege wordt veroorzaakt.

Zelfs indien de paardenpiste de hoogte van de scheidingslijn met het erf van verzoekers opnieuw zou worden afgegraven zal dit opnieuw ernstige nadelen voor verzoekers veroorzaken, daar er op die manier als het ware een "gracht" zal ontstaan die al het regenwater van de piste te verwerken zal krijgen.

De bestreden beslissing geeft impliciet maar zeker toe dat de inrichting hinder veroorzaakt voor verzoekers, maar hiervoor wordt enkel als zogenaamde oplossing weerhouden dat er een groene bufferzone moet worden aangelegd.

Wat betreft de waterhuishouding van de terreinen biedt dit geen enkele oplossing en de bestreden beslissing besteedt hier geen enkele aandacht aan.

*Het is duidelijk dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in hoofde van verzoekers een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt.
De schorsing van de bestreden beslissing dient dan ook te worden bevolen.
..."*

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"...

De verzoekende partijen beweren dat zij een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel (MTHEN) zullen lijden indien de bestreden beslissing niet onmiddellijk wordt geschorst. Zij argumenteren dat de activiteiten van de aanvrager en de bestaande (geregulariseerde) constructies aanleiding geven tot:

- privacyhinder,*
- vermindering woongenot,*
- geurhinder,*
- verkeershinder.*

Daarnaast argumenteren de verzoekende partijen dat de aanleg van een groenbuffer naast hun perceel zal gebeuren en deze buffer "(...) misschien de visuele hinder [kan] verminderen, maar anderzijds (...) het uitlicht van verzoekers op de mooie landelijke omgeving hierdoor sterk aangetast [zal] worden".

Deze argumentatie moet worden verworpen.

1. De bestreden beslissing betreft in hoofdzaak een regularisatievergunning. De hinder die eventueel zou voortvloeien uit de reeds uitgevoerde werken kan niet meer worden voorkomen, zodat de vordering tot schorsing voor wat deze aspecten betreft doelloos is geworden. (...)

De hinder die voortvloeit uit de activiteiten van de aanvrager en uit de bestaande (geregulariseerde) constructies kan dus geen aanleiding geven tot de schorsing van de bestreden beslissing.

2. Daarnaast merkt de verwerende partij op dat een vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de verzoekende partij een MTHEN kan berokkenen. Het komt de verzoekende partij toe op concrete wijze, en met de nodige precisie en overtuigingskracht, uiteen te zetten welke de aard en de omvang is van het nadeel dat zij dreigt te zullen lijden indien de bestreden beslissing zou worden ten uitvoer gelegd. Een betoog dat beperkt blijft tot vaagheden en algemeenheden kan niet volstaan om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk te maken. (...)

De verzoekende partijen beweren dat de voorwaarde tot inplanting van een groene bufferzone de visuele hinder weliswaar vermindert maar desalniettemin het uitzicht op de mooie landelijke omgeving sterk aantast.

De verwerende partij stelt vast dat er, buiten een algemene fotoreportage, geen enkel overtuigingsstuk wordt voorgelegd dat aantoonst dat de groene bufferzone daadwerkelijk aanleiding zal geven tot een ernstige aantasting van het uitzicht van de verzoekende partijen, mede gelet op het feit dat dit uitzicht blijkbaar wordt belemmerd door de bestaande activiteiten van de aanvrager.

*De verzoekende partijen laten met andere woorden na om het moeilijk te herstellen ernstig karakter van de door hun opgeworpen nadelen concreet aan te tonen. De vordering tot schorsing moet worden verworpen.
...*

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Tussenkomende partij wenst immers uw raad te wijzen op de volgende punten:

1. Het voorwerp van de aanvraag is een regularisatiedossier zodat vooreerst dient te worden opgemerkt dat het hier een bestaande toestand betreft dewelke geregulariseerd wordt. De schorsing van de tenuitvoerlegging kan dan ook vooreerst aan de verzoekende partijen geen enkel voordeel opleveren vermits de werken reeds zijn uitgevoerd en bovendien de opgelegde voorwaarden zoals opgenomen in de bestreden beslissing van de Deputatie, zoals hierboven reeds aangehaald, grotendeels zijn uitgevoerd.

Zoals gezegd hebben concludanten deze voorwaarden reeds grotendeels nageleefd met name de berging, het kippenhok en het schuilhok werden reeds afgebroken. De verhandingen zoals aangeduid op de plannen werden verwijderd en vervangen door betonnen grastegels (stuk 14).

De piste werd ingekort met 3m alsook de omheining werd opgeschoven (stuk 15) en er werd reeds een aanvang genomen om een eerste deel van het groenscherp te realiseren (stuk 15), het presentatielokaal werd reeds omgevormd naar zadel- en dekenruimte en wordt dus enkel gebruikt als bergruimte (stuk 21).

2. Voorts poneren de verzoekende partijen bij de uiteenzetting van hun moeilijk te herstellen ernstig nadeel allerlei feiten die er niet zijn. Aldaar wordt nogmaals gesteld dat de tussenkomende partij een manege zou uitbaten hetgeen helemaal niet het geval is en ook uit niets blijkt noch door verzoekende partijen door iets wordt gestaafd. Ook het feit dat er jumpings worden georganiseerd in de Balkenstraat 38 is op niets gebaseerd en is hierboven reeds uitvoerig weerlegt en gestaafd a.d.h.v. stukken. Tussenkomende partij verwijst naar die uiteenzetting hierboven dewelke hier als herhaald dient te worden beschouwd.

3. De rijlessen die georganiseerd worden zijn enkel voor de 2 minderjarige kinderen van de zaakvoerder en dit betreft 2u per week;

Van enige lawaaihinder is ook helemaal geen sprake en wordt ook door niks bewezen noch gestaafd door de verzoekende partij. Het zijn enkel loze beweringen;

4. Vervolgens spreken verzoekende partijen zichzelf tegen daar waar zij enerzijds klagen over het feit dat zou kunnen ingekeken worden op het erf van verzoekende partijen door ruiters op hun paard doch anderzijds is men ook niet akkoord dat er een groenscherp wordt geplaatst tussen beide erven om beide partijen meer privacy te gunnen. Kennelijk weten verzoekende partijen gewoonweg niet wat ze willen; Bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij zelf achter hun woning tussen de tuin en de ezelsweide een volledig groenscherp hebben aangeplant dewelke hen het zicht op achterliggende omgeving verhindert.

5. Vervolgens wordt losweg gesteld dat voertuigen worden geparkeerd en dit aanleiding geeft tot overlast en belemmering van het plaatselijk verkeer. Ook dit is op niks gebaseerd noch aangetoond en wordt ten stelligste tegengesproken. Er komen immers helemaal geen derden bij tussenkomende partij rijden. Trouwens de enige die zijn voertuigen op straat parkeert ondanks het feit dat zijzelf over een ruime parking aan hun woonhuis beschikken zijn de verzoekende partijen zelf. Ten titel van voorbeeld verwijst tussenkomende partij naar stuk 16 alwaar de witte camionette en het voertuig van de verzoekende partijen gewoonweg op straat staan geparkeerd en dan nog meestal op een manier dat het voor tussenkomende partij moeilijk is om de toegang tot zijn eigen perceel te gebruiken. Tussenkomende partij heeft hiervoor al herhaaldelijk klacht moeten neerleggen bij de politie van Kortenbergh. Dit is wederom het zoveelste staaltje van sfeerschepperij en leugenachtige verklaringen vanwege de verzoekende partijen.

6. Vervolgens klagen de verzoekende partijen over geurhinder en hinder van insecten. Ook dit is door niks bewezen en wordt niet aangetoond. De verzoekende partijen sturen inderdaad geregeld de inspectiediensten naar de terreinen van tussenkomende partij en zo ook de mestbankinspectie. De tussenkomende partij wenst wat dit betreft te verwijzen naar het verslag van de laatste inspectie waarbij de mestbankinspectie bevestigt dat geen enkele inbreuk werd vastgesteld (stuk 19);

Het is bovendien frappant om vast te stellen dat verzoekende partijen klagen over geurhinder, daar waar zijzelf ezels en schapen houden in 3 niet-vergunde stallen (recent werd een vergunning voor een schuilhok afgeleverd maar het betreft hier stallen en geen schuilhok zodat dit van geen tel is) achter hun woning in agrarisch gebied. Dat verzoekende partijen zelfs gewoonweg hun mest tegen de perceelsgrens met tussenkomende partij gooien (stuk 13) en dan maar klagen van geurhinder... Tot slot weze wat dit betreft ook opgemerkt dat tussenkomende partij geen mestput meer nodig heeft en deze reeds gedempt is (stuk 25) nu tussenkomende partij een burenenregeling heeft afgesloten en het mest dus continu wordt afgevoerd in het kader van deze burenenregeling. Ook dit is wederom louter sfeerschepperij vanwege de verzoekende partijen.

7. Vervolgens wordt gesteld dat de privacy, het uitzicht en de woonkwaliteit van verzoekers worden aangetast. Ook dit wordt geenszins gestaafd door enig stuk. Wat betreft de privacy wordt juist een groene buffer van 3m gecreëerd door de bestreden beslissing en wat betreft het uitzicht en de woonkwaliteit kan verwezen worden naar het stukkenbundel waaruit duidelijk blijkt dat verzoekende partijen zelf heel hun tuin met 3 stallingen onvergund hebben volgebouwd zodat zij weinig recht van spreken hebben. Bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij zelf achter hun woning tussen de tuin en de ezelsweide een volledig groenscherm hebben aangeplant dewelke hen het zicht op achterliggende omgeving verhindert. Wat betreft het groenscherm dat tussenkomende partij dient te voorzien, dat zoals reeds gezegd grotendeels is uitgevoerd, is dit inderdaad in streekeigen beplanting uitgevoerd in overleg met de diensten van de deputatie (zie stuk 26). Ook de afstandsregels die van toepassing zijn met name een halve meter voor laagstam aanplant is gerespecteerd. De afstandregels waarvan sprake door de verzoekende partij zijn niet van toepassing nu het hier geen bosaanplanting betreft. Verzoekende partijen daarentegen hebben recent hoogstambomen geplant vlak tegen de perceelsgrens met tussenkomende partij ipv de wettelijk vereiste 2 m afstand.

8. Voorts wordt volledig ten onrechte gesteld in het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring dat het maaiveld met minstens 60cm werd verhoogd. Dit is helemaal niet

het geval en er werd geenszins enige verhoging uitgevoerd. Verzoekende partijen in tussenkomst brengen wat dat betreft een verklaring bij van de vorige eigenaar (stuk 11) dewelke uitdrukkelijk verklaart dat het perceel van tussenkomende partij steeds hoger heeft gelegen dan het perceel van de verzoekende partijen en hieraan werd geen enkele verhoging uitgevoerd. De vroeger aangelegde buitenrijpiste (reeds van 2003) werd immers ingegraven in de grond en werd zeker niet bovenop het bestaande maaiveld aangelegd. In feite zou tussenkomende partij dan ook nog eerst het perceel moeten verhogen teneinde terug op het vorige niveau uit te komen.

9. Wat betreft de verharding in grastegels: deze werd reeds uitgevoerd (stuk 14) en wat betreft de aanleg van 3 grote citernes van 10.000,00 liter vloeit dit voort uit de provinciale hemelwaterverordening. De verzoekende partijen hebben er trouwens alleen maar voordeel bij temeer daar ze iets verderop in het verzoekschrift klagen over zogenaamde wateroverlast op hun perceel;

10. Wat betreft deze vermeende wateroverlast: dit wordt eveneens nergens aangetoond of bewezen, bovendien, zoals blijkt uit de verklaring van de vorige eigenaar, heeft het perceel van de verzoekende partijen steeds lager gelegen en tot slot kan wat dit betreft verwezen worden naar het verslag van de landmeter dat verzoekende partijen zelf bijbrengen en waaruit blijkt dat de aangelegde buitenrijpiste afhelt weg van het perceel van de verzoekende partijen en er derhalve helemaal geen water afkomstig van het perceel van tussenkomende partij naar de verzoekende partijen kan lopen. Ook dit is weer zuivere sfeerschepperij.

11 Ook wat betreft de vermeende lawaaihinder dient te worden vastgesteld dat dit door niks bewezen wordt en louter sfeerschepperij is. Er is immers helemaal geen lawaaihinder, integendeel, zoals blijkt uit de klacht met burgerlijke partijstelling die gedaan werd bij de onderzoeksrechter (stuk 17) is het integendeel verzoekende partij zelf die, telkens als er paarden gereden worden in de piste, luidop Klara muziek gaat opzetten en begint te bosmaaïen of met zijn kettingzaag begint te zagen zodat paard en ruiter zouden verschieten en ten val zouden komen. Uit dit alles blijkt dat er helemaal geen nadeel is, laat staan dat dit voortvloeit uit de bestreden beslissing en laat staan dat dit nadeel ernstig is en/of moeilijk te herstellen zou zijn. Deze vaststelling volstaat om het verzoekschrift tot schorsing als onontvankelijk minstens als ongegrond af te wijzen;

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten

beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Ongeacht de vraag of er in hoofde van de verzoekende partijen sprake is van een ernstig nadeel, dat tevens moeilijk te herstellen is, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing in essentie een regularisatievergunning is en dat de werken waarvoor een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend, zijn uitgevoerd. De voorliggende vordering tot schorsing is om die reden grotendeels doelloos aangezien de door de verzoekende partijen geschetste nadelen niet kunnen worden voorkomen door de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Eén en ander blijkt overigens met zoveel woorden uit de toelichting van de verzoekende partijen die zich, gegeven de uitdrukkelijke verwijzing naar en omstandige beschrijving van de nadelen die zij thans reeds stellen te ondervinden, voornamelijk lijken te verzetten tegen de wijze waarop de paardenhouderij wordt geëxploiteerd.

De Raad wenst hierbij te benadrukken dat een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een stedenbouwkundige vergunning niet oneigenlijk kan aangewend worden als alternatief voor het nastreven van meer geëigende maatregelen ter oplossing van eventuele problemen bij de exploitatie van een bepaalde inrichting.

3.

De verzoekende partijen wijzen verder op de onduidelijkheid en de nadelige effecten van de door de verwerende partij opgelegde voorwaarden. Uit de toelichting van de verzoekende partijen, met name de omstandigheid dat de groenbuffer te dicht tegen de perceelsgrenzen wordt ingeplant, wat een inbreuk op het Veldwetboek zou inhouden, evenals de omstandigheid dat de opgelegde voorwaarden onduidelijk zouden zijn, blijkt echter dat de verzoekende partijen in hoofdzaak de wettigheid van de bestreden beslissing op dit punt viseren, hetgeen een discussie over de grond van de zaak betreft en op zich geen nadeel voor de verzoekende partijen oplevert dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.

In zoverre de verzoekende partijen nog aanvoeren dat de aanleg van de groenbuffer hun uitzicht en woonkwaliteit ernstig zal aantasten, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partijen de ernst van dit nadeel onvoldoende concreet en precies aantonen. Zij leggen weliswaar een aantal foto's neer doch laten na de oriëntatie ervan aan te duiden zodat de Raad niet kan nagaan in welke zin hun actueel uitzicht, en bij uitbreiding hun woon- en leefklimaat, bijkomend zal worden aangetast door het uitvoeren van de door de verwerende partij opgelegde voorwaarden, met inbegrip van de aanleg van de groenbuffer. Dit laatste niet in het minst nu vermelde foto's betrekking hebben op de werken waarvoor de bestreden beslissing een regularisatievergunning verleent.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwierpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1314/0421/SA/2/0443.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 23 september 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER